

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Pudsigheder i Folkebladet om Sogne-Baand og Samvittigheds-Frihed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1393. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_607-txt-shoot-idm335.pdf (tilgået 01. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Og nu vil jeg endelig spørge hele den Danske Læseverden, om det ikke paa een Gang er uhyre pudsigt og uhyre sørgeligt, at vi saakaldte Zeloter, som har den Augsburgske Confession, Kongeloven og Ritualet for os, skal faae et saadant Svar af Neologerne og det i Folkebladet, paa følgende Tiltale: Landsmænd! kun alt for længe har vi kivedes om hvad der, baade efter sund Fornuft og Christendommens Forskrifter, maa overlades til hvert Menneskes egen Samvittighed; lad os derfor slutte Fred, paa det Vilkaar, at Ingen af os bliver Træl, men Alle lige fri i kirkelig Henseende! Lad os bede Majestæten om en Friheds-Lov for Kirken, hvorved det tillades hver Præst at forklare Skriften, lære og opbygge Folket efter sin bedste Overbeviisning, og naturligviis igjen tillades Folket at vælge sin Sjælesørger mellem Kirkens Præster, hvor de finde ham efter deres Hjerte! Er det i det fredelige Danmark, et saadant Forslag fra dem, der aabenbar har de gamle Love og den gamle Praxis for sig, modtages med Foragt eller besvares med Bitterhed, eller er det liberalt i dansk Forstand, at Bisper, Professorer og Præster svare: nei, det gaae med vor Frihed, som det vil, men Folket skal være trælbundet, hver til sin Sognepræst! Og hvis man nu, ved at lukke Øret for dette i hele Kirkehistorien mageløse Fredsforslag fra den strengt orthodoxe Side, nøder os (som umulig kan lade vore læge Troes-Forvandte aandelig sønderknuses og døe under Sogne-Præsternes Pave-Aag,) til at træde ud af Stats-Kirken, hvad saa? Vil man da raade Regjeringen at sætte os i Slaveriet eller jage os til Ny Syd-Wales, eller vil man heller have en gammeldags luthersk Kirke i Landet, som Stats-Kirken maa kalde en Sect, og kan dog ikke negte, er den Selvsamme, som Lands-Loven gennem Aarhundreder kaldte den herskende og ene rette! Seer man dog ikke, at al den borgerlige Tvist og Splid, som man, mod al Fornuft og Erfaring, drømmer sig efter Sognebaandets Løsning, den fremtvinger man ved at sætte sig imod det Eneste, som kan 1393gjøre Uenigheden om Troen, der ei kan blive større end den er, ikke blot uskadelig, men, som en Spore til aandelig Anstrængelse, borgerlig god og ønskelig! Er virkelig Neologerne saa visse paa en afgjørende Seier, at Fred og Frihed er dem for lidt, og selv da, er da det tommeste og dog umenneskeligste Tyranni, Samvittigheds-Tyranniet, dem saa dyrebart, at de for Haab derom vil opoffre Fædrelandets Fred og tage vort Blod paa deres Hoved?